

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 5 - שנת תשפ"ב גיליון "חיי שרה" – כ"ד מרחשוון תשפ"ב, 30 לאוקטובר 2021)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "חיי שרה" - "עולם חסד יבנה"

המילה "סוציומט" איננה קללה. היא פשוט מתארת טיפוס "לא חברתי". "זאב בודד", שאיננו מעוניין להיות "שחקן קבוצתי". אדם המעדיף את טובתו האישית על פני טובת הקבוצה, שאלה הוא משתייך.

ואכן, ישנם ארגונים שבמהלך שלבי הגיבוש וההכשרה של אנשיהם, הם מנסים לאתר ולנפות את הזאבים הבודדים, כדי להבטיח עבודת צוות טובה יותר.

חייל הרואה את טובתו האישית, ישאף להגיע ראשון ליעד ואילו "שחקן קבוצתי", יעזור למתקשים, כדי שכל הקבוצה תגיע יחד ליעד וזה בדיוק מה שצריך לקרות.

שחקן כדורגל הדואג רק לתהילתו, ינסה להבקיע שער גם במצבים "קשים" עם סיכויי הצלחה קלושים ואילו "שחקן קבוצתי", יעדיף למסור לשחקן אחר שמיקומו וסיכויי להבקיע שער טובים יותר ובלבד שהקבוצה תנצח, למרות שהתהילה תיזקף לטובת מישהו אחר.

במהלך קורסי פיקוד בצה"ל, מתבצע מבחן/שאלון של "הערכת עמיתים", שנועד לזהות את הדינמיקה הקבוצתית, הלכידות והמנהיגות וגם את יחסי המשיכה - דחייה בין היחידים בתוך הקבוצה. שאלון שנועד בין השאר לזהות את ה"זאבים הבודדים" שאינם רוצים להיות חלק מן ה"משחק הקבוצתי". וזאת במטרה לבצע שיחות אישיות לשינוי גישה. וכשזה לא מצליח, אזי החניך ה"בודד" מודח או מועבר לתפקיד שכן מתאים לאישיותו.

בפרשתנו, פרשת "חיי שרה", מחפש אליעזר עבד אברהם אשה ליצחק. הוא מבין שבשביל זוגיות טובה, צריך מישהי שהיא "שחקן קבוצתי". מישהי שתהיה שותפה טובה. ולכן הוא בוחן את המועמדות במידת ה"חסד". מידה שכל כולה - נתינה וויתור, מתוך היכולת להרגיש את האחר ולהבין אותו.

את היסוד הזה, למד אליעזר בביתו של אדונו - אברהם אבינו שהיה מכניס אורחים וגומל חסד מופלא, כפי שראינו גם בפרשת המלאכים. כאשר אברהם אבינו הפאוב, ביום השלישי למילתו, סירב להתרכז בעצמו ובמכאוביו, וישב בפתח אוהלו בחום היום, כדי לצפות לאורחים.

זאת ועוד, את מידת החסד כבר פגשנו כמה דורות לפני כן, אצל נח.

חטאם של בני דור המבול היה חמס (גזל). כל אחד ראה רק את עצמו ואת צרכיו והירשה לעצמו לגזול את חבריו ולקחת את רכושם לעצמו. והעונש על כך כידוע, היה קשה, ככתוב: "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מִשְׁחִיתֶם אֶת הָאָרֶץ" (בראשית פרק ו, יג).

תיקונו של העולם הישן (לאחר אובדנו הנורא) היה בבניית עולם חדש, המיוסד על המידה ההפוכה - מידת החסד. מידה שמשמעותה היא לא לקחת, אלא לתת. נוח ומשפחתו היו ה"סיירת" שנבחרה להקים את העולם מחדש. מסע ההישרדות בתיבה, היה גם מסע הגיבוש והטירונות שלהם. מסע

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

ברוח מידת החסד, בו הם נאלצו לדאוג 24/7 למזונם של כל בעלי החיים בתיבה כאשר כל אחד אוכל מזון אחר, במועד אחר.

מסע הכנה שכזה, לימד אותם לראות גם את האחר ואת צרכיו ולא להתמקד רק במה שטוב וחשוב לי ובמה ש"בא" לי.

דברינו חוברים לדבריו של הפסיכולוג הידוע ד"ר ויקטור פראנקל, הטוען כי נתינה ללא תמורה, מעניקה משמעות לחייו של האדם. משמעות הנותנת לו את הרצון ואת הכוח לחיות.

זאת ועוד, הנתינה לאחר גם מעשירה אותנו וגם משייכת ומחברת אותנו לאלה שסביבנו. למשפחה, לחברים, לקהילה ואומה. חיבור שגם הוא מעניק כוח ומשמעות לחייו של האדם.

ואכן, לא בכדי אמר דוד המלך והכריז: "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג). מידת החסד היא המידה שעליה ומכוחה העולם נבנה.

רק איתה ובזכותה ניתן לחיות "יחד" מתוך שותפות ולשחק "משחק קבוצתי" בקהילה, במדינה ובעולם כולו.

בברכת שבת טובה, אשה רות

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חברים.**